

C Vasten 2
M. Assumpta
13 maart 2022

Eerste lezing (Gen. 15, 5-12. 17-18)
Uit het boek Genesis

Eens riep God Abram naar buiten en zei:
`Kijk naar de hemel en tel de sterren, als je kunt.'
En Hij zei:
`Zo talrijk zal jouw nageslacht zijn.'
Abram hechtte geloof aan die belofte van de Heer
en de Heer stelde vertrouwen in hem.
Hij zei:
`Ik ben de Heer, die jou weggeleid heeft uit Ur in het land van de Chaldeeën,
om jou het land Kanaän tot woonst te geven.'
Abram vroeg:
`Ach Heer God, hoe kan ik zeker zijn dat ik het inderdaad zal krijgen?'
En God zei:
`Haal een koe van drie jaar oud,
ook een bok en een ram,
een tortel en een gewone jonge duif.'
Abram ging alles halen,
hij sneed de dieren in twee
en legde de stukken tegenover elkaar;
alleen de vogels sneed hij niet door.
Het duurde niet lang of er kwamen roofvogels op de dode dieren af.
Abram joeg ze weg.
Maar wanneer de zon onderging viel Abram in een diepe slaap;
Plots schoot hij wakker in grote angst.
De zon was ondergegaan
en het was helemaal donker geworden.
En Abram zag een rokende oven en een vurige fakkel,
die tussen de doormidden gesneden stukken door gingen.
God zei:
`Aan jouw nakomelingen schenk Ik dit land,
vanaf de beek van Egypte tot aan de Grote Rivier, de Eufraat.'
Dit was het verbond dat de Heer op die dag met Abram sloot.

Tweede lezing (Fil., 3, 17-4, 1)
Uit de eerste brief van de apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters,
blijf toch jullie leven richten naar mijn voorbeeld.
Doe zoals degenen die mij zijn gevolgd.
Want ik heb er jullie al dikwijls op gewezen,
en nu doe ik het tot tranen bewogen:
velen van jullie leiden een leven
dat helemaal in tegenspraak is met Jezus' lijden.
Ze hebben hun buik tot hun god gemaakt.
Ze pronken met hun schandalig gedrag.
Ze zetten al hun zinnen op wereldse geneugten.

Ons echte vaderland is echter in de hemel.
Het is van daar dat de redder van de wereld komt,
de Heer Jezus Christus.
Hij zal onze zwakke lichamen sterk maken,
gelijk aan zijn hemels lichaam.
Wij zullen zoals Hij de kracht bezitten,
om de mensen tot goddelijk leven te brengen.
Jullie, die voor mij geliefde broeders en zusters zijn,
roep ik dan ook op te volharden in een leven volgens Jezus' voorbeeld.
Dan zal het voor mij een vreugdevol moment zijn,
als ik bij jullie zal zijn.

Evangelie (Lc., 9, 28b-36)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus trok de bergen in om te bidden.
Hij nam Petrus, Johannes en Jakobus met zich mee.
En terwijl hij aan het bidden was
veranderde hij van gedaante.
Zijn kleren werden één en al glans, héél wit.
En twee mannen waren met hem in gesprek,
het waren Mozes en Elia.
Ze hadden het over Jezus' nakende dood in Jeruzalem.
Petrus en de anderen, die in slaap waren gevallen,
schoten wakker en zagen hoe Jezus straalde
en in gesprek was met Mozes en Elia.

Toen die aanstalten maakten om weg te gaan
zei Petrus:
'Meester, wat een geluk dat wij hier zijn.
zouden wij hier geen drie tenten opzetten,
een voor jou, een voor Mozes en een voor Elia?'
Maar hij wist niet goed wat hij zei.
En er kwam een wolk,
die een schaduw over hen legde
en uit die wolk kwam een stem:
'Dit is mijn eigen lieve zoon.
Luister naar hem.'

En toen zagen ze niemand meer buiten Jezus.
Ze hebben daar toen over gezwegen,
en er aan niemand iets over gezegd.

Homilie

B en Z,

Wanneer wij op vandaag een contract sluiten, dan halen we papier boven, schrijven erop wat we willen overeenkomen, en zetten er dan de datum en onze handtekeningen onder.
Veehandelaars doen het anders: ze klappen mekaar om beurt in de handen, en de koop is gesloten.

In de oudheid deed men het soms met een tegel, die men in twee brak, en elk der partijen nam een stuk mee, om later te tonen dat ze in elkaar pasten.

In de eerste lezing vandaag wordt een zeer oud gebruik beschreven om een contract aan te gaan: men nam dieren, hakte die in twee, legde de stukken tegenover elkaar, en beide partijen gingen er tussendoor ter bevestiging van de afspraak die men had gemaakt. De twee delen van het akkoord werden door beide partijen aanvaard.

En in deze lezing gaat het nu om het contract, het verbond dat God met Abraham aangaat, om via hem zegen te brengen bij de mensen, die hij geschapen heeft.

Maar er gebeurt iets heel uitzonderlijks: Abraham gaat niet tussen de helften van de kadavers door, integendeel, hij valt in slaap.

En als hij wakker wordt ziet hij een fakkel vuur die tussen de stukken doorgaat. En hij hoort een stem: `Aan jouw nakomelingen schenk Ik dit land, vanaf de beek van Egypte tot aan de Grote Rivier, de Eufraat.”

Het is de stem van God, die het niet wacht tot Abraham mee het contract onderschrijft, hij doet hem een belofte, onvoorwaardelijk. Hij biedt het aan, gratis, zo maar.

Zo is God. Zijn naam is niet voor niets JHWH, ik zal er zijn voor jou.

Ja, B en Z, zo is God. En zo is hij ook voor ons.

Alles waar we van mogen leven, alles waar we van kunnen genieten, de aarde, de natuur, de mensen, onze talenten. We hebben het allemaal gekregen. Van hem, onze schepper.

En het is dan ook onze roeping als mens, onze opdracht, dat we dit alles ook gunnen aan onze medemens.

En het is al heel wat als we dat waar maken tegenover de mensen met wie we het leven delen, onze huisgenoten, onze buren, onze werkmakers, onze medeparochianen.

Maar daar mag het niet bij blijven.

Wij moeten ons ook het lot aantrekken van allen over de hele wereld, die van de gaven van de schepping verstoken blijven, of wiens veiligheid in het gedrang komt.

Als christenen mogen we ons niet onttrekken aan de maatschappelijke vraagstukken: de stijgende armoede, de vreemdelingenhaat, de klimaatproblemen, de oorlogen.

Zoals Gods naam luidt JHWH – ik zal er zijn, zo moeten wij zijn naam mee waar maken. Ook wij moeten er zijn, in solidariteit met de hele wereldbevolking.

Ieder jaar opnieuw wordt ons in de vastenperiode een spiegel voorgehouden: in hoeverre laten wij ons raken door alle onrecht dat we in de wereld zien gebeuren, en in hoeverre nemen wij onze verantwoordelijkheid op om er iets aan te doen?

De actie broederlijk delen maakt het hier te lande heel concreet.

Deze morgen hebben we kunnen zien hoeveel ongelijkheid en armoede er in de wereld is, omdat een kleine groep – waar wij bij horen – te gulzig consumeert.

En de producenten spelen daar op in: te veel auto's, te veel kippen, te veel beton, te veel productie.

Met als gevolg een beschadigde natuur, een gestresseerde wereld, een bedreigde volksgezondheid, maar vooral een heel onrechtvaardige verdeling van de beschikbare middelen. De mensen in armoede maken een steeds groter deel uit van de mensheid, en de rijken worden steeds rijker.

Daar hebben onze vormelingen deze morgen bij stilgestaan. Ze hebben gewerkt rond het beeld van de scheve tafel.

Ze willen er ons een en ander over vertellen:

B en Z,

Broederlijk delen roept ons op om te werken aan een nieuwe levenshouding: in de economie niet kiezen voor wat het meeste opbrengt, maar voor wat het waardevolst is voor een gelukkige en rechtvaardige wereld.

En dat is geen naïeve droom. Wetenschappers hebben voorgerekend dat we erin kunnen slagen het verschil te maken, als 25% van de mensen er hun schouders onder steken. Ze noemen het 'de 25% revolutie'.

Via lokale initiatieven kunnen we allen daartoe bijdragen.

Deze morgen kregen we daar ook twee voorbeelden van: het Repair-café, waar afgedankte apparaten een tweede leven wordt gegeven, om het consumeren te verminderen.

En de korte keten Ambrozijn, die werkt aan een groter respect voor degenen die verantwoordelijk zijn voor het kweken van gezond en betaalbaar voedsel.

Het zijn maar twee voorbeelden, maar laten we er ons door wakker maken om ergens ook onze bijdrage te leveren tot die nieuwe levenshouding, die al het goede van Gods schepping laat ten goede komen van het geluk van alle mensen.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.